

бы ся шяло, на драго срьдце да дойдете на помощь на пріятеля си, който ся е раступалъ, та да му пошпынете нѣчто за отбранѣ; нѣ кажѣте си го, и безъ да щете, — ничто ви не дохожда на умъ.

И азъ на радо срьдце заедно съ васъ быхъ помогнѣлъ на срьдце-то за побѣдѣ; нѣ кога ся издырва нѣчто по наукѣ-тѣ прѣво начяло е, че *истина-та* трѣбува да искочи и лѣсне навѣнъ, па ако ще бы поразила и найдрагы-ты ни блѣнове. А пакъ за утѣхѣ на наши-ты читателкы нека ся каже тука това, что-то вече самы сѣ съглядали, че въ тоя членъ ные символическы като на гадкѣ, зехмы главѣ-тѣ и срьдце-то, за да прѣдставимъ двѣ отвлѣчены идеи, двѣ съперницы: *знаніе-то* и *нравственность-тѣ*.

ПОМПЕЯ.

У срьднѣ Италіѣ на южны-ты полы на Везувія, половина чясъ надалечъ отъ море-то, лѣжѣлъ прѣди 18 вѣка малкый, нѣ богатый градъ Помпея. Рѣка Сарно го съединявала съ малкы градове Нола, Ноцерія и др. Околія-та му была плодovита и буйна и давала много маслины, вино, жито, а мирни-ти му жители нито были чюли, че за всичко това изобиліе ся стояло да благодарять наймного на Везувія. Днесъ всякий знае, че Везувій е вулканъ или планина, която по нѣкога исвръга огнь, дымъ, пепель и лавѣ; нѣ въ онова врѣмя Везувій мирувалъ и никой не знаелъ, нито былъ чюлъ, что ври у него.